

**[Wilhelm.]**

ste, der er lavet. Derfor kan det undre så meget mere, at man i Minavisen i dag kan læse om SFs drøftelser i går aftes:

»For SF var problemet, om man skulle stemme imod eller undlade at stemme. Der var fortalere for begge udveje i SF-gruppen, men så vidt det kunne skønnes fredag aften, var et flertal indstillet på at stemme imod.«

Nu nævnte hr. Gert Petersen ikke, hvordan SF ville stemme om disse ting, og jeg synes da, det kunne være nyttigt nok at få det at vide. Jeg finder, at det ville være fuldstændig fantastisk, hvis der var medlemmer af SFs gruppe, som ville undlade at stemme, vel vidende, at det i en given situation kunne blive det, der redede augustforliget.

Vi er enige i, når vi taler udadtil, at augustforliget skal væltes. Jeg er også enig med hr. Gert Petersen, når han sagde i dag og også sagde forleden, at augustforliget ikke væltes herinde. Det væltes ved lønarbejdernes aktive kamp udenfor. Men alligevel, dette både-og, at man kan proklamere: vælt augustforliget, når man retter udtalelser til arbejdspladserne, og så samtidig vil være med til noget, der stabiliserer augustforliget herinde, burde være mere, end selv den mest slatne larsenisme kan strækkes til.

**Hilmar Baunsgaard (RV):**

Jeg føler, det kan være gavnligt endnu en gang at minde om det, der var den direkte årsag til, at man her i folketinget har følt sig, og at regeringen har følt sig foranlediget til at gribe ind med en lovgivning af den art, vi her behandler. Den direkte årsag var de ulovlige konflikter, de følger, de fik, og vel også og ikke mindst de følger, man frygtede de kunne få for befolkningen, for det danske samfund.

Jeg skal selvsagt ikke her gentage min tale fra første behandling. Jeg skal nøjes med at slå fast, at det fortsat er min opfattelse, at der i lovforslaget, som det nu foreligger, ikke findes én eneste sanktion imod de ansvarlige for de ulovlige konflikter, men at derimod de virksomheder, som skal adlyde loven om overenskomstsmæssige lønstigninger, lider tab ved et påbud om, at disse lønstigninger ikke må indregnes i priserne.

Noget tilsvarende har været gjort før. Men der er for mig den afgørende forskel, at det er folketinget selv, der denne gang har lovgivet om de gældende overenskomster. Som jeg gav

udtryk for ved første behandling, finder jeg dette overordentlig betænkeligt. Det er betænkeligt, at folketinget ikke behandler alle parterens i administrationen af sine egne love. Det er fremført, at dette ikke er et entydigt juridisk spørgsmål. Det er muligt. Men for mig er det lige så væsentligt, om det kan anses for politisk-moralsk forsvarligt.

Det har selvsagt ikke undgået min opmærksomhed, at min holdning har givet anledning til megen diskussion. Interessant har det været, at diskussionen aldeles har været domineret af problemet omkring min stemmeafgivning, men kun i meget beskedent omfang har der været gjort forsøg på en bedømmelse af mine synspunkter. Jeg skal prøve at give mine principielle synspunkter et videre perspektiv end de helt døgnaktuelle.

Overalt i den vestlige verden gøres der i disse år forsøg på at føre indkomstpoltik. Organisationerne går imod alle vegne. Yderliggående partier går imod alle vegne. I England kostede dette forsøg på et indkomstpoltik indgreb en konservativ regering livet og kostede senere partiformanden hans stilling. Siden da har en Labourregering forgæves forsøgt at få en indkomstpoltik op at stå.

Det er ingen let sag, det ved alle, hverken at etablere eller at gennemføre en indkomstpoltik. Til trods for alt dette er det min sikre overbevisning, at indkomstpoltik i fremtiden vil være et væsentligt indhold i den økonomiske politik både her og andre steder. Noget, som vi måske ikke har tænkt på i disse dage, men som jeg tror det er nødvendigt at tænke på, er, at Danmark nu står ved grundlæggelsen af en indkomstpoltik linje. Derfor er det så afgørende, at vi ikke fra starten skaber præcedens for uligheder i lovgivningen over for befolkningsgrupper. Også i det videre perspektiv må jeg derfor anse det for betænkeligt, at man ikke alene diskriminerer virksomhederne, men reelt lader dem betale, fordi andre skabte uro.

De fleste har formentlig lige så vel som jeg en erindring om, hvordan vi morede os, første gang vi i skolen lærte Wessels historie om smeden og bageren. Hvor har vi moret os over den, for Wessels humor er jo ikke til at stå for. Men alvoren bag dette, at man fører bageren væk for at henrette ham i stedet for smeden, alvoren bag Wessels satire, hvor tit har vi tænkt på den? Ikke ret tit, for alvoren er jo ubehagelig.

Se, jeg er meget ked af, at udvalget i sin behandling af lovforslaget ikke har taget hensyn